

Tết Vui

Thầy Sáu. Nguyễn Trung Kỳ

Ngày còn nhỏ, mỗi lần về quê ăn tết rồi trở lại trường học, bạn bè thường hỏi nó: tết có vui không? Mắt nó sẽ sáng lên và trả lời ngay: "Vui!". Tết về được mẹ mua quần áo mới, được ăn ngon, được tiền lì xì.

Năm nay, dù đã lớn rồi, bạn bè cũng vẫn thường hay hỏi nó : Tết có vui không? Câu trả lời cũng vẫn như xưa: "Vui!" Nhưng lý do vui tết năm nay thật khác ngày xưa. Ngày xưa đất nước còn nghèo, gia đình cũng chẳng khá giả gì, mỗi năm tết đến mẹ mới mua quần áo mới cho các con, nấu những món ăn đặc biệt hơn ngày bình thường. Vì thế tết vui vì được ăn ngon mặc đẹp. Còn bây giờ, đất nước phát triển hơn, gia đình cũng đỡ đói khổ hơn, khi nào các con cần quần áo mới mẹ đều mua được. Nhờ kinh tế phát triển nên bữa ăn cũng chẳng còn đói khổ, thế nên tết cũng bình thường như bao ngày. Vậy sao nó trả lời các bạn tết vẫn vui?

Vui bởi vì năm nay nó ăn tết có mẹ. Ba năm liền mẹ nó bận làm việc ở phương trời xa, nó phải ăn tết một mình. Những năm trước, dù mẹ có nhờ người khác sắm sửa mọi thứ trong nhà, chuẩn bị chu đáo tết cho nó nhưng nó vẫn không vui, vì vắng bóng mẹ. Năm nay thật khác, năm nay nó có mẹ. Thế là đủ!

Đối với nó, mẹ còn hơn cả bầu trời. Gặp lại mẹ sau những năm xa cách, nó muốn nói thật nhiều nhưng dường như mọi cảm xúc đều đứng lại nơi cổ họng. Không chỉ nó, có lẽ mẹ nó cũng thế. Mẹ cố gắng bù đắp cho nó tất cả những thiếu thốn trong những năm qua. Mẹ nấu ăn nào là món Tây, món Việt theo kiểu Tây, món Tàu; nào là phở, là bún bò, là nem nướng. Mẹ giặt đồ, rửa chén, quét sân. Mẹ không để nó làm bất cứ việc gì. Đêm đến, tranh thủ lúc nó ngủ, mẹ lại cặm cụi lau nhà.

Giật mình thức giấc, nó hỏi: "Khuya rồi sao mẹ không ngủ?"

Mẹ trả lời nó: "Mẹ già rồi, khó ngủ".

"Mẹ để đó đi, mai con lau cho".

"Thôi, mẹ lau tí xíu là xong thôi mà. Con ngủ đi, ngủ bù lại những ngày thiếu ngủ ở trường".

...

Thình thoảng mẹ lại hỏi nó: "Đồ ăn mẹ nấu có ngon không?" "Ồ trên đó chắc con thiếu ăn hả? nhìn con hốc hác quá, ốm tọt da". "Con ăn thêm đi, mẹ nấu thêm cho con nha"... "Mẹ mới mua cho con mấy cái áo, mấy đôi vớ trong tủ đó, con mặc thử xem". Mẹ để ý đến nó như thế nhưng hình như mẹ quên mất chính mình. Lần này trở về, trán mẹ thêm nhiều nếp nhăn, tóc bạc nhiều hơn, rụng nhiều hơn, đôi tay của mẹ nhăn nheo hơn.

....

Những ngày phép của mẹ và nó nhanh chóng trôi qua, mẹ nó lại phải trở lại phương trời xa để làm việc, còn nó thì trở lại trường để tiếp tục học.

Tiền mẹ ở sân bay, nó muốn nói thật nhiều nhưng rồi lại không nói.

...

Mẹ ơi, con yêu mẹ nhiều lắm. Mẹ là người mẹ tuyệt vời nhất thế giới này. Con cảm ơn Trời đã cho con làm con của mẹ. Ở phương trời xa, mẹ nhớ giữ gìn sức khỏe, mẹ nhé. Mẹ hãy làm việc ít thôi, đừng gắng sức quá. Giá mà mẹ ở gần con để con có cơ hội chăm sóc mẹ. Con mong năm tới khi xuân về, con lại có mẹ để khi hết tết, con lại nói với bạn: "Tết vui!" ■

Cảm nghiệm một mùa tết,
Sống Vui, sdb.

